

Oddech Natury

 VEGA Studio Adv.

GMINA ALEKSANDRÓW KUJAWSKI

Inwestuj • Mieszkaj • Wypoczywaj

gmina
ALEKSANDRÓW KUJAWSKI

Rok 2011 jest rokiem obchodów 35 lecia powstania Gminy Aleksandrów Kujawski. To czas do refleksji nad przeszłością i dobry moment do planowania przyszłości naszej gminy.

Historia Gminy Aleksandrów Kujawski, najciekawsze w niej miejsca, zabytki, znalazły odniesienie w publikacji „Gmina Aleksandrów Kujawski - Inwestuj, Mieszkaj, Wypoczywaj”. Bogata oferta turystyczna i wypoczynkowa, dobrze rozwijająca się gospodarka, kultura i oświata to walory, które w niej prezentujemy.

Gmina jest z pewnością miejscem wyjątkowym, pełnym malowniczych zakątków, terenem dla aktywnego wypoczynku.

Cechuje ją nowoczesność i dynamiczność działania. Dzięki korzystnemu położeniu, bliskości dużych aglomeracji i szlaków komunikacyjnych stwarza dogodne warunki inwestowania i budzi zainteresowanie przedsiębiorców.

Rozwój gminy to sukces wszystkich mieszkańców. Ich zaangażowanie, aktywność i inicjatywy tworzą pozytywny jej wizerunek. Systematycznie podnosi się poziom i jakość życia mieszkańców. Tworzone są dalsze, realne perspektywy rozwoju.

Walory krajobrazowe, turystyka, bogata oferta oświatowa, kulturalna i sportowa, dynamicznie rozwijająca się infrastruktura zachęcają do poznania naszej gminy, a być może do odnalezienia tutaj swego miejsca na ziemi.

Wójt Gminy Aleksandrów Kujawski

Andrzej Olszewski

Gmina Aleksandrów Kujawski powstała 24 czerwca 1976 roku w wyniku nowego podziału administracyjnego kraju z byłej gminy Służewo oraz części gminy Raciążek. Siedzibą gminy zostało miasto Aleksandrów Kujawski. Gmina Aleksandrów Kujawski to 131,6 km² terenów o wspaniałych walorach przyrodniczych i krajobrazowych położonych w środkowej części województwa kujawsko-pomorskiego. Jest największą z gmin wchodzących w skład powiatu aleksandrowskiego z 28 sołectwami obejmującymi łącznie 41 miejscowości wiejskich. Największymi miejscowościami gminy są: Służewo, Stawki, Łazieniec, Wołuszewo i Odolion.

Możliwość korzystania z połączeń kolejowych i łatwego, bezpośredniego dojazdu do największych aglomeracji kraju oraz dogodne szlaki drogowe korzystnie wpływają na atrakcyjność regionu. Gmina Aleksandrów Kujawski jest terenem rdzennych Kujaw, którego znaczenie w ciągu wieków było niewspółmiernie duże w stosunku do jego wielkości. Kujawy zawdzięczały to swojemu położeniu na styku dwóch rzek: Noteci i Wisły, bogactwom naturalnym własnego środowiska: czarnym glebom, pokładom solankowym i bliskości złóż bursztynu.

Walory krajobrazowe gmina zawdzięcza położeniu na Krawędzi Wysoczyzny Kujawskiej oraz doliny Wisły co wpływa na różnorodność form krajobrazowych z kompleksem leśnym i borem sosnowym.

Na naszym terenie znajduje się wiele zabytków - stare kościoły, dwory i parki dworskie. Dalszej wiedzy o historii regionu dostarczają prowadzone badania archeologiczne. Nasza gmina liczy ponad 11000 mieszkańców o ogromnym potencjale i wielkiej kreatywności.

Większą część gminy zajmują żyzne gleby wykorzystywane rolniczo. W pobliżu Ciechocinka i Aleksandrowa Kujawskiego rozwijają się osiedla mieszkaniowe. Gmina wyznacza również tereny pod rozwój przemysłu. Stwarza zatem różnorodne możliwości rozwoju i wykorzystania własnego potencjału. Gmina to teren systematycznie prowadzonych inwestycji w zakresie budowy dróg, rozbudowy kanalizacji sanitarnej, modernizacji sieci wodociągowej.

Dzięki stale pozyskiwanym funduszom z budżetu państwa i Unii Europejskiej, Gmina Aleksandrów Kujawski uzyskała dofinansowanie w wysokości ok. 6.5 mln zł na realizację projektów z dziedziny technicznej jak również prowadzących do poprawy jakości życia i wykształcenia mieszkańców.

Ponadto Gmina jest organizatorem wielu imprez kulturalnych, sportowych i rozrywkowych.

Obszar gminy Aleksandrów Kujawski już w pradziejach był miejscem licznych penetracji koczujących osadników i formowania się kultur społeczności zbieracko-łowieckich. Badania naukowe potwierdzają istnienie śladów jednego z najstarszych obozowisk paleolitu w Wołuszewie i osadnictwa neolitycznego z okresu 5400-3650 lat p.n.e. w Grabiu, Podgaju oraz Przybranówku. Odkryto też znalezisko dowodzące obecności ludności tzw. kultur pucharów lejkowatych, amfor kulistych i ceramiki sznurowej, a także późniejszej kultury łużyckiej. Umiejętność posługiwania się łukiem, wyrobu naczyń, tkactwa, hodowli zwierząt i uprawy ziemi charakteryzuje ludność osiadłą tu w początkowej fazie kolonizacji Kujaw, jako rolników w pełnym tego słowa znaczeniu. Na obszarze dzisiejszego powiatu odnaleziono liczne ślady wpływów rzymskich i celtyckich. Otłoczyn znany jest z odkrycia pozostałości pieca warzelnianego o średnicy 290 cm służącego do produkcji soli. Jest to najstarsze tego typu znalezisko w Europie, pochodzące z okresu lateńskiego (II-I w. p. n. e.), związane z wpływami celtyckimi. Do Otłoczyna docierał szlak bursztynowy (wiodący od Gopła, przez Grabie, Opoki, Służewo) oraz znajdował się punkt przeprawy przez Wisłę. Po okresie wielkich wędrówek ludów (od VII do IX w.) powstały tu kompleksy osadnicze zwane opolami. O kontaktach miejscowej ludności świadczą znaleziska monet rzymskich w Otłoczynie, arabskich (z X i IX w.) w Początkowie i Przybranowie.

Teren współczesnej gminy nie stanowił odrębnego, zwartego terytorium, stał się częścią Kujaw - jednostki geograficzno - historycznej wyodrębnionej na przełomie IX-X wieku. Od początku kształtowania się polskiej państwowości teren gminy znajdował się w granicach kasztelani słońskiej i brzesko - kujawskiej, wchodzącej wówczas w skład dzielnicy Konrada Mazowieckiego i jego syna Kazimierza Konradowicza. Wzmianki o niektórych miejscowościach w gminie znaleźć można w najstarszych dokumentach, potwierdzających ich średniowieczny rodowód i bogatą historię. Przykładem takiej miejscowości jest Służewo, które datuje swoje początki na rok 1286. Kasztelanie stopniowo traciły swoje znaczenie z powodu wprowadzenia w latach 1290-1291 urzędów starostów jako namiestników panującego i wyłącznie od niego zależnych. Obszary podporządkowane starostom nazywano powiatami. W okresie od XIV do XV w. dotychczasowe księstwa zastąpiono województwami. Obszar gminy znalazł się w województwie brzesko-kujawskim, w powiecie inowrocławskim. Ten podział terytorialny zachował się bez większych zmian do końca Rzeczypospolitej Szlacheckiej.

Okres średniowiecza na terenie dzisiejszej gminy obfitował w szereg wydarzeń i procesów, które miały ścisły związek z dziejami państwa polskiego. Obok dawnego szlaku bursztynowego powstały nowe trakty zbiegające się w Służewie, a łączące Toruń z Wrocławiem, Krakowem i Lwowem. Żyzna i ludna ziemia Kujaw oraz spław Wisłą stanowiły dogodne warunki do handlu dla licznych kupców. Bliskie i uciążliwe sąsiedztwo Krzyżaków, ich łupieżcze najazdy i wielokrotna okupacja tych ziem zmuszały władców Polski do częstych rokowań z Zakonem. Prowadzone one były m.in. w Grabiu w 1309 roku przez Władysława Łokietka. W okolicach Służewa wiosną 1410r. dano rycerstwu sygnał rozpoczęcia działań wojennych przeciw Krzyżakom. Dalszym ciągiem tych walk była bitwa grunwaldzka. Znakomity rozwój rzemiosła i handlu, ożywienie gospodarcze i kulturalne w następnych wiekach szły w parze z tolerancją religijną wobec holenderskich

menonitów osiadających w Wołuszewie i wyznawców innych religii. Wyniszczające najazdy szwedzkie w XVII w. oraz wojny połączone z pobytem obcych wojsk w czasach saskich wpłynęły na stagnację gospodarczą tych ziem. Pogłębiały ją liczne klęski żywiołowe (powodzie i susze) oraz wielokrotnie powracające epidemie dżumy dziesiątkujące ludność. W wyniku II rozbioru Polski obszar Kujaw został włączony do Prus Południowych i Zachodnich.

W 1915 r. Kujawy znalazły się w obrębie Generalnego Gubernatorstwa Warszawskiego. Po zakończeniu I wojny światowej następowały kolejne zmiany w układach administracyjnych kraju, w związku z czym tereny gminy wchodziły kolejno w skład: województwa warszawskiego powiatu nieszawskiego (przy czym od 1932 – 1975 r. siedzibą powiatu był Aleksandrów Kujawski), a od 1937 r. w skład województwa poznańskiego, od 1938 r. województwa pomorskiego. W czasie II wojny światowej tereny gminy włączono do Rzeszy. W 1945 r. omawiane tereny włączono do woj. bydgoskiego, przy czym w 1948 r. zmieniono nazwę powiatu nieszawskiego na aleksandrowski. Od 1975 r. gmina Aleksandrów Kujawski należała do województwa włocławskiego, natomiast od 1999 r. województwa kujawsko - pomorskiego, przy czym Aleksandrów Kujawski ustanowiono siedzibą samorządowego powiatu. Pod względem administracji kościelnej tereny te związane były zawsze z dwoma diecezjami włocławską i gnieźnieńską, a obecnie trzema włocławską, bydgoską i toruńską.

 Dzieci ze Szkoły w Opokach (1910 r.)

Gmina Aleksandrów Kujawski jest atrakcyjnym miejscem dla turystów zarówno ze względu na liczne obiekty zabytkowej architektury, jak i wyjątkowe osobliwości przyrodnicze. Obszar gminy leży w obrębie dwóch subregionów geograficznych: Kotliny Toruńskiej i Równiny Inowrocławskiej. Ta ostatnia ma charakter monotonnej równiny morenowej, urozmaiconej przez niewielkie bezodpływowe zagłębienia i pojedyncze pagórki, których wysokość nie przekracza 100 m n.p.m. Ogromną rolę w kształtowaniu walorów przyrodniczo-geograficznych odgrywa rzeka Wisła i niecka rzeki Tążyny. Dolina rzeki Wisły z uwagi na walory mikroklimatyczne oraz nadwiślańskiego krajobrazu stała się podstawą utworzenia obszaru chronionego krajobrazu „Nizina Ciechocińska”. Sieć hydrograficzną gminy tworzy rzeczka Tążyna, która wpada do Wisły w miejscowości Ołłoczyn oraz akwenów wodnych, z których największym jest jezioro w Ostrowąsie. Atrakcyjne walory przyrodniczo-krajobrazowe gminy stanowią jedną z najważniejszych szans rozwoju turystyki i gospodarki regionu. Szanse rozwoju bazy wypoczynkowej mają jeziora w Ostrowąsie i Służewie. Szlaki turystyczne pozwalają na organizację wycieczek pieszych i rowerowych, a gospodarstwa agroturystyczne oferujące przejażdżki konne i lokalną kujawską kuchnię, gwarantują udany wypoczynek zorganizowanym grupom i turystom indywidualnym.

Na poprawę bazy turystycznej oraz lokalną infrastrukturę sprzyjającą organizacji wypoczynku wpływa coraz liczniejsze grono zwolenników rekreacji w naturalnym środowisku wiejskim.

Do najciekawszych miejsc gminy należy zaliczyć Służewo - dawniej miasto szlacheckie, z bogatą historią.

Jednym z zachowanych pomników przeszłości Służewa jest kościół parafialny, który zachował do dziś swoją XVI-wieczną sylwetkę - wybudowany z czerwonej cegły, w stylu gotycko-renesansowym. Miejszem szczególnego kultu religijnego jest sanktuarium Matki Bożej Pani Kujaw w Ostrowąsie. Liczni pątnicy przybywają tu 8 września do słynącego łaskami obrazu Matki Bożej z Dzieciątkiem z połowy XVII w. W pobliżu kościoła usytuowano stację drogi różańcowej. Inne walory turystyczne gminy to ośrodek wypoczynkowy nad jeziorem w Ostrowąsie, Zajazd Leśny w Białych Błotach, dolina Tążyny oraz parki podworskie z XIX wieku we wsiach: Grabie, Zduny, Początkowo, Służewo. Atrakcyjne walory przyrodniczo-krajobrazowe regionu zapewniają bardzo dobre warunki turystyki i rekreacji. Stwarzają m.in.: możliwość uprawiania sportów wodnych, wędkarstwa, wycieczek pieszych i rowerowych oraz amatorskiej jazdy konnej. Warunkiem sprzyjającym dla wypoczynku w rejonie niecki rzeki Wisły i Tążyny jest sąsiedztwo lasu umożliwiające dalsze i bliższe spacerowanie oraz niewielka odległość do miast Aleksandrów Kujawski i Ciechocinek.

 Opoki

Przez teren Gminy Aleksandrów Kujawski przebiega wiele atrakcyjnych tras turystycznych województwa, powiatu i trasa dziedzictwa kulturowego Europy - Szlak Bursztynowy. Zachwycają kompleksy leśne i walory przyrodnicze terenu krajobrazu chronionego Niziny Ciechocińskiej z dobrze zachowaną typową dlań florą i fauną. Atrakcje przyrodnicze uzupełnia szereg cennych zabytków architektury świeckiej. Początki osadnictwa dokumentują archeologiczne badania terenowe, grodziska w Grabiu i w Otłoczynie. Przez gminę Aleksandrów Kujawski przebiegają szlaki turystyki pieszej i rowerowej:

SZLAK CZERWONY - Rowerowy, (63 km): Wiśła - Włocławek - Gąbin - Włoszyca - Nieszawa - Raciążek - Ciechocinek - Wołuszewo - Otłoczyn - Brzoza - Toruń - Gdańsk. Szlak rowerowy prowadzi wzdłuż rzeki Wisły. Został utworzony 1 maja 2004 roku dla upamiętnienia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

SZLAK ŻÓŁTY tzw. „Kujawski” o długości ok. (24 km): Podole - Ciechocinek - Aleksandrów Kujawski - Rożno - Parcele - Służewo.

SZLAK CZERWONY im. Stanisława Noakowskiego - (18,3 km): Nieszawa - Raciążek - Ciechocinek - Wołuszewo - Otłoczyn - Czerniewice - Rudak - Toruń.

SZLAK CZARNY - szlak Solny, (11 km): Słońsk Dolny - Otłoczyn - Otłoczynek - Odolion - Kuczek

SZLAK ZIELONY - „Krystynki” - (7,6 km): Ciechocinek - Kuczek - Raciążek.

SZLAK NIEBIESKI - szlak Wiślany, (8 km): Otłoczyn - Wołuszewo - Słońsk Dolny - Ciechocinek.

SZLAKI SAMOCHODOWE:

SZLAK POWSTANIA STYCZNIOWEGO NA KUJAWACH: Aleksandrów Kujawski - Służewo - Straszewo - Zakrzewo - Dobre - Radziejów - Piotrków Kujawski - Wąjcin - Sampolno - Babiak - Izbica Kujawska - Lubraniec - Brześć Kujawski - Włocławek.

KUJAWSKO-POMORSKI SZLAK FRYDERYKA CHOPINA: Toruń - Służewo - Ciechocinek - Nieszawa - Osiężyny - Zgłowiączka (województwo kujawsko-pomorskie) - Sarnowo - Skaszyn - Izbica Kujawska - Świętosławice - Brdów - Modzerowo (gmina Izbica Kujawska) - Długie (powiat włocławski) - Błenna - Kłóbka

PROPONOWANE SZLAKI TURYSTYCZNE:

SZLAK BURSZTYNOWY: Akwileja - Kalisz - Konin - Inowrocław - Gniewkowo - Opoki - Grabie - Otłoczynek - Otłoczyn - Karczemka - bród przez Wisłę - południowe i wschodnie wybrzeże Bałtyku - od Gdańska przez Kaliningrad do Połangi.

SZLAK NIEBIESKI - ROWEROWY, (32 km): Otłoczyn - Otłoczynek - Aleksandrów Kujawski - Ostrowąs - Służewo - Opoki - Grabie - Pieczonka - Osiedle Komornickie - Otłoczyn - Szlak Bursztynowy - Szlak rowerowy kujawski.

Pierwszą wzmiankę o miejscowości Białe Błota znajdujemy w dokumentach z 1489 r. W 1859 roku Towarzystwo Kolei Żelaznych usytuowało tutaj stację graniczną, między zaborami rosyjskim i pruskim. Wokół stacji na bazie wsi i majątku Białe Błota zostało założone miasto Aleksandrów Kujawski.

WARTO ZOBACZYĆ: Zajazd Leśny w Białych Błotach

Zajazd w Białych Błotach

Uroki przyrody sołectwa Białe Błota

Białe Błota

Chrusty

Dawniej Kopanina. W 1827 roku było tu 9 domów i 82 mieszkańców. Na terenie wsi znajdują się oczka wodne i niewielkie stawy, przez sołectwo przebiegają dwie główne drogi. Znajdują się tutaj rezerwy terenowe pod rozwój budownictwa i ewentualnych inwestycji.

WARTO ZOBACZYĆ: kapliczkę przydrożną wzniesioną przed II wojną światową.

Goszczewo

Goszczewo to niewielka wieś należąca dawniej do powiatu nieszawskiego, a także do gminy i parafii Służewo, typowo rolnicza z zabudową zagrodową. Większość zamieszkających w niej osób to rolnicy prowadzący małe i średnie gospodarstwa rolne. W 1827 r. znajdowało się tu 5 domów i 51 mieszkańców. Obecnie wieś liczy 140 mieszkańców.

WARTO ZOBACZYĆ:

- Cmentarz parafialny z pierwszej połowy XIX wieku
- Pomnikowy dąb na cmentarzu
- kapliczkę przydrożną wzniesioną przed II wojną światową.

Sołectwo Grabie z lotu ptaka

Kościół p.w. Św. Wacława

Plac zabaw

Staw

W Grabiu odkryto jedno z najstarszych na Niżu Polski osiedli ludności rolniczo-hodowlanej przedstawicieli tzw. kultury ceramiki wstęgowej rytej (ok. 5400r. przed Chrystusem). Obecny kościół został zbudowany na początku XIV w; wcześniej istniał zapewne drewniany. Grabie wraz z Opokami, Opoczkami, Wilkostowem należały do Księstwa, a następnie województwa brzesko-kujawskiego. W 1309 roku, rok po tzw. „rzezi gdańskiej” (zajęcie przez Krzyżaków Pomorza wraz z Gdańskiem), Władysław Łokietek prowadził w Grabiu negocjacje z Zakonem dotyczące zwrotu Pomorza. W czasie Wielkiej Wojny (1409-1411) w pobliżu Grabia miały miejsce działania zabezpieczające wyprawę grunwaldzką. 24 czerwca 1410 r. wojska polskie zajęły będące wówczas w posiadaniu Krzyżaków Murzynno. W kwietniu 1414 r. polska delegacja na czele z arcybiskupem gnieźnieńskim Mikołajem Trąbką (sekretarzem stanu króla Władysława Jagiełły), toczyła negocjacje z przedstawicielami Wielkiego Mistrza Zakonu. W Grabiu okresowo działała szkoła parafialna (1639-42). Szkołę powszechną założono w 1818 roku, która funkcjonowała z przerwami w okresie wojen światowych do lat 70-tych XX w. W 1782 r. część wsi wydzierżawiono siedmiu Holendrom (stąd nazwa Grabie Holenderskie). W okresie międzywojennym i po II Wojnie Światowej siostry elżbietanki prowadziły Zakład Opiekuńczy dla dzieci sierot. Pierwsze 70 dzieci było sierotami z wojny z 1920r. W okresie późniejszym i współcześnie zakład funkcjonuje jako Dom Pomocy Społecznej dla Dzieci z głębokim upośledzeniem. Z Grabia wywodzi się nazwisko i rodzina Grabskich herbu Pomian, jedna z kilku rodzin o nazwisku Grabski.

CIEKAWOSTKI:

- w okresie międzywojennym w Grabiu działały 2 szkoły powszechne, tzw. wiejska – dwuklasowa kierowana przez Czesława Zielińskiego oraz w Zakładzie Opiekuńczym prowadzonym przez siostry elżbietanki. W latach 1936-39 druga ze szkół miała 7 oddziałów. Uczęszczało do niej ponad 300 uczniów,
- do 1946 do parafii Grabie należała kapliczka leśna tzw. pustelnia lub kapliczka Napoleona, która obecnie znajduje się w skansenie koło Gniezna,
- z Grabskich herbu Pomian pochodził m.in. Władysław Grabski premier w II Rzeczypospolitej, twórca reformy walutowej,
- jeszcze pod koniec XIX w. Grabie miały powierzchnię blisko 5 tys. ha, zajmując znaczną część dzisiejszego poligonu wojskowego.

WARTO ZOBACZYĆ:

- kościół pw. św. Wacława, pierwotnie gotycki, rozbudowany w 1930 r., wyposażenie wnętrza kościoła pochodzi w większości z baroku,
- pałac w Grabiu, w XIX w. należący do Michała Hieronima Sumińskiego herbu Leszczyc (1829-1898) - obecnie Dom Pomocy Społecznej,
- historyczne nagrobki na cmentarzu rzymskokatolickim z II poł. XIX w.

Grabie

Łazieniec

Ogólna powierzchnia obszaru Łazieniec wynosi 183 ha. Sołectwo charakteryzuje się bardzo korzystnym położeniem komunikacyjnym, a sąsiedztwo Aleksandrowa Kujawskiego umożliwia swobodny dostęp do komunikacji kolejowej oraz autobusowej. Znajduje się także niedaleko drogi krajowej Nr 1 oraz krzyżującej się z nią drogą wojewódzką Nr 266 Ciechocinek - Konin.

▼ Tablica pamiątkowa przy domu Stachury

Sołectwo Łazieniec z lotu ptaka ▼

Świetlica wiejska ▲

Wieś Łazieniec posiada 51 gospodarstw rolnych mieszczących się w granicach od 1 do 51 ha, co stanowi 3,57 % gospodarstw rolnych w gminie. Pod uprawą polową znajduje się 115 ha, 3 ha pod trwałymi użytkami zielonymi a sady zajmują 34 ha, co łącznie stanowi 152 ha. To właśnie tutaj w skromnym, parterowym domku w latach 1948-1979 mieszkał Edward Stachura - poeta i prozaik, autor m.in. „Calej jaskrawości” i „Siekierzady”. Dla miłośników jego artystycznych dokonań corocznie organizowane są Ogólnopolskie Spotkania Poetów „Biała Lokomotywa”. W roku 2010 Gmina pozyskała środki na realizację projektu „Budowa miejsca spotkań i wypoczynku w miejscowości Łazieniec”. Dzięki temu mieszkańcy Łazieniec i pobliskich miejscowości mają możliwość organizowania różnorodnych, integracyjnych spotkań. W bieżącym roku podjęto prace budowlane w kierunku budowy sieci kanalizacji sanitarnej.

Nowy Ciechocinek

Nowy Ciechocinek położony jest na skrzyżowaniu głównych szlaków komunikacyjnych Gminy. Droga krajowa Nr 1 krzyżuje się tu z drogą wojewódzką Nr 266 łączącą Aleksandrow Kujawski z Ciechocinkiem. Na terenie Nowego Ciechocinka znajduje się Ośrodek Sportów Konnych „Rancho Pod Olszyną”, które oferuje wypoczynek oraz naukę jazdy konnej. Warto zajrzeć też do chaty góralskiej, położonej przy drodze E1 by skosztować góralskiego jadła.

▲ Chata Góralska przy drodze krajowej E1

Odolion usytuowany jest pomiędzy dwoma miastami. Najbliżej położonym miastem z jednej strony jest Aleksandrów Kujawski z drugiej zaś uzdrowisko Ciechocinek. Region ten wchodzi w skład tzw. pasa „Doliny Wisły”. W odległości około 25 km znajduje się gród Kopernika Toruń. Odolion dzięki swojemu położeniu i urokowi stawia na rozwój turystyki. Walory klimatyczne, krajobrazowe i geograficzne składają się na osobliwą atrakcyjność miejscowości. Odolion charakteryzuje się bardzo dobrymi połączeniami komunikacji kolejowej i autobusowej. W Odolionie znajduje się wiele terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i usługową.

Stacja PKP

Kościół p.w. Matki Bożej Fatimskiej Miejsce pamięci narodowej w lesie w Odolionie

Na terenie wsi występują działki częściowo wykorzystane na potrzeby inwestycyjne o charakterze przemysłowym. W bieżącym roku rozpoczęto prace budowlane w kierunku budowy sieci kanalizacji sanitarnej z przykanalikami.

WARTO ZOBACZYĆ:

- obelisk Ofiar w Odolionie z tablicą inskrypcyjną, znajdujący się w lesie, tuż przy czarnym szlaku turystycznym Ołtoczyn - Kuczek, na północny-zachód od Odolionu. Podczas drugiej wojny światowej Niemcy dokonywali masowych egzekucji na okolicznych mieszkańcach,
- nowy kościół rzymsko- katolicki p.w. Matki Bożej Fatimskiej.

Opoczki, dawniej zwane Małe Opoki, niegdyś własność biskupów włocławskich, należące do powiatu inowrocławskiego. W 1886 roku właścicielem dominium był Wojciech Szczukowski.

WARTO ZOBACZYĆ:

- Zachowany dwór z 1914 r. rozbudowany około 1930 roku i wyremontowany w późniejszym okresie.
- Pozostałości parku krajobrazowego z końca XIX w., park o poważnie zredukowanym drzewostanie, z utrzymanym częściowo układem wodnym.
- Murowaną kapliczkę z figurką Matki Boskiej z 1946 r.

Sołectwo Opoczki z lotu ptaka

Budynek OSP

Jezioro i droga różańcowa w Sanktuarium Maryjnym

Kościół p.w. Narodzenia NMP

Wieś usytuowana jest wzdłuż drogi powiatowej Nr 2607, położona w zachodniej części Kujaw, w pobliżu aglomeracji miejskich. Jest to wieś typowo rolnicza, w której mieszkańcy zajmują się prowadzeniem własnych gospodarstw rolnych. Na terenie Ostrowąsa znajduje się jezioro polodowcowe, morenowe o powierzchni 27,5 ha, maksymalna głębokość wynosi 3,7 m i pełni rolę kąpieliska dla mieszkańców. Nad jeziorem usytuowany jest niewielki ośrodek wypoczynkowy. Zarybione jezioro jest atrakcyjnym miejscem dla wędkarzy organizujących zawody wędkarskie. Grunty w większości obsiewane są zbożem, rzepakiem i burakami cukrowymi. Najstarsza wzmianka dotycząca wsi pochodzi z 1185 r. i ma związek z nadaniem jej norbertankom z Płocka, do których miejscowość należała do czasu kasacji zakonu w 1816 r. We wsi znajduje się szkoła podstawowa.

WARTO ZOBACZYĆ:

- Sanktuarium Maryjne, w skład którego wchodzi kościół pw. Narodzenia NMP oraz plac położony niedaleko kościoła, na którym umieszczono 20 figur symbolizujących stacje modlitwy różańcowej. Każda z dwudziestu figur ma wysokość od 2 do 2,5 m. Pomysłodawcą i inicjatorem zbudowania stacji był ks. Kan. Jan Matusiak z Ostrowąsa, ówczesny i długoletni proboszcz parafii. W centrum placu znajduje się kolumna, na szczycie której ustawiona jest figura Matki Bożej z różańcem w ręku. Od połowy XVII wieku w kościele znajduje się Obraz Matki Bożej „Pani Kujaw”, który 24 sierpnia 1986 r. został koronowany papieskimi koronami przez Prymasa Polski kard. Józefa Glempa. Spowodowało to systematyczne wzmożenie ruchu pielgrzymkowego.
- Cmentarz przykościelny z około 1914 r.
- Dworek szlachecki z XVIII wieku, przebudowany w 1960 r.
- Pozostałość parku dworskiego z XIX w.

Ostrowąs

Opoki

Przez Opoki w pierwszych stuleciach po Chrystusie przebiegał szlak bursztynowy (od dzisiejszego Wrocławia, Kalisza, Konina, Kruszy Zamkowej k/Inowrocławia do przeprawy na Wiśle w Ołóczynie). Znajdowało się tu skupienie siedlisk ludzkich zapewniające zatrzymującym się karawanom odpoczynek, a kupcom dokonanie transakcji wymiany. Opoki należały do biskupstwa płockiego już w 1203r., nadane jeszcze przez Konrada Mazowieckiego, czego potwierdzenie znajduje się w dokumencie z ok. 1229 r. W 1292 Władysław Łokietek pozwolił biskupowi płockiemu Tomaszowi na założenie grodu obronnego w Opokach. Na początku wojny trzynastoletniej, w październiku 1454 roku, w Opokach przez ponad dwa tygodnie miał miejsce sejmik szlachty małopolskiej, w którym brał udział Król Kazimierz Jagiellończyk. Wypracowano tutaj przywileje dla szlachty za udział w wojnie przeciwko państwu krzyżackiemu tzw. petyta opockie. 11 listopada 1454 r. król uroczystie nadał przywileje ziemi małopolskiej w Nieszawie. Według rejestrów poborowych województwa brzesko-kujawskiego z 1557 i 1566 r. wieś Opoki nadal była własnością kapituły płockiej i miała 16 łanów kmiecyh, 11 łanów czynszowych, 3 łany sołtysa, 2 osadników, 1 rzemieślnika.

W okresie zaborów Opoki znalazły się w Prusach i stały się własnością rządową. Od 1864r. działa katolicka szkoła powszechna. Tuż przed I wojną światową staraniem Gminy szkolnej (złożonej przede wszystkim z Polaków) zbudowano obecny budynek szkoły. W czasie Powstania Wielkopolskiego w 1919 r. Opoki znalazły się na linii frontu. W wyniku kilkumiesięcznych działań zbrojnych szkoła została bardzo uszkodzona. Remontu dokonano w latach 1920-23. Rozbudowano szkołę w latach 70 tych XX w., a współcześnie dobudowano salę gimnastyczną oraz pomieszczenie biblioteki.

CIĘKAWOSTKI:

- już w 1871 powstało kółko rolniczo - włościańskie skupiające rolników z kilku najbliższych miejscowości. Prezesem był Mateusz Litwicki,
- w Opokach nad Tążyną znajdują się kopalnie piasku i żwiru, wykorzystywane m.in. do budowy autostrady.

 Sołectwo Opoki
w dole szkoła podstawowa

Ośno i Ośno Drugie

W 1583 r. wieś **OŚNO** należała do rodziny Sziemikowskich. W 1820 roku w Ośnie urodził się Michał Hieronim Leszczyk - Sumiński, botanik, malarz, kolekcjoner. Jako pierwszy opisał cykl rozwojowy paprotników.

W Ośnie znajduje się zachowany dwór oraz park. Miejscowość graniczy z miastem Aleksandrowem Kujawskim, przez którą przebiega droga powiatowa. Ze względu na swoje położenie posiada tereny atrakcyjne dla inwestorów.

OŚNO DRUGIE liczy 200 mieszkańców. Najbliższą aglomeracją miejską jest Aleksandrów Kujawski, a kolejnymi Toruń i Ciechocinek. Miejscowość znajduje się na szlaku pielgrzymek religijnych, do jednego w powiecie Sanktuarium Maryjnego, w niedaleko położonym Ostrowąsle, jak i ogólnopolskich pielgrzymek z Pomorza na Jasną Górę. Wieś jest obszarem typowo rolniczym.

WARTO ZOBACZYĆ: nowo wybudowany plac zabaw, który uzyskał miano najlepiej utrzymanego miejsca wypoczynku i placu zabaw w gminie.

 Sołectwo Ośno z lotu ptaka

 Plac zabaw

▼ Kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa

▼ Stacja kolejowa

▲ Miejsce pamięci narodowej
na cmentarzu parafialnym

▲ Oddział przedszkola
samorządowego

Otłoczyn

Otłoczyn leży w bezpośredniej bliskości Uzdrowiska Ciechocinek, w odległości 16 km od Torunia. Charakteryzuje się bardzo korzystnym położeniem komunikacyjnym. Przez Otłoczyn prowadzi droga krajowa Nr 1 Gdańsk – Katowice oraz krzyżująca się z nią droga wojewódzka Nr 291 Otłoczyn - Osiedle Komornickie z dworcem PKP Otłoczyn oraz droga powiatowa Nr 2601C Otłoczyn - Ciechocinek. W bezpośrednim sąsiedztwie drogi Nr 1 budowana jest autostrada A1. Otłoczyn stworzyła potrzeba istnienia ośrodka usługowego związanego z przeprawą przez bród na Wiśle. Powstał on na nizinie zalewowej rzeki zwanej potocznie w języku prastłowiańskim, (zbutwiały wymoczony len) i od niej, zaczęto ją nazywać Otłoczyn. Na tym rozlewisku do dziś dziko rośnie len. Otłoczyn znany jest z odkrycia pozostałości pieca warzelnianego o średnicy 290 cm służącego do produkcji soli. Jest to najstarsze tego typu znalezisko w Europie, pochodzące z okresu lateńskiego (II-I w. p. n. e.), związane z wpływami celtyckimi. Do wsi docierał szlak bursztynowy (wiodący od Gopła, przez Grabie, Opoki, Służewo), a znajdowanie w Otłoczynie rzymskich monet świadczy o bardzo ożywionych stosunkach handlowych przy okazji sprowadzania bursztynu. Kiedy w XIX wieku poznano i udokumentowano walory klimatyczne terenu rozlewiska Wisły od Torunia do Nieszawy, wzrosła ranga Otłoczyna jako miejscowości letniskowo wypoczynkowej.

WARTO ZOBACZYĆ:

- kościół rzymsko-katolicki pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz przykościelny cmentarz,
- stanowiska archeologiczne przy Wiśle.

Plebanka

WARTO ZOBACZYĆ:

- murowany dwór zamieszkały z 1900 roku, rozbudowany w latach dwudziestych XX wieku i wyremontowany w roku 1964,
- park o układzie kompozycyjnym zniekształcony redukcją starodrzewu oraz samosiewem drzew i krzewów.

▲ Murowany dwór z 1900 roku, rozbudowany w latach dwudziestych XX wieku i wyremontowany w roku 1964

▲ Jezioro

Wzmianka z 1587 r. informuje, że w tym czasie właścicielem folwarku był Tadeusz Giemielski. Do czasów obecnych zachowały się ślady zniszczonego w 1945 dworu (należącego do 1939 r. do rodziny Słokowskich), otoczonego nawodnionym kanałem, przechodzącym w północnej części w staw. We wrześniu 1939 r. znajdowało się tu zapasowe lotnisko wojskowe, a nad Poczałkowem rozegrała się jedna z najbardziej zaciętych bitew lotniczych w czasie kampanii wrześniowej. W okolicach wsi występują duże pokłady torfu.

WARTO ZOBACZYĆ: park podworski z XIX w., z czytelną kompozycją osiową i fragmentami starodrzewu.

▲ Zabytkowy park

Poczałkowo

Znaleziska archeologiczne wskazują, że okolice Podgaju były zasiedlone przez człowieka już w okresie neolitu (5400–3650 p.n.e.), okresie lateńskim i okresie halsztackim. Zaewidencjonowano tutaj ponad 50 stanowisk archeologicznych. Odkryte narzędzia krzemienne, ceramika, szczątki zwierzęce, ślady obozowisk (w tym cmentarzysko kurhanowe i grobowiec megalityczny) reprezentuje osadnictwo kultur pucharów lejkowatych, amfor kulistych, ceramiki sznurowej, ceramiki wstęgowej, kultury prapolskiej, kultury przeworskiej, łużyckiej i trzcinieckiej.

Wieś graniczy z następującymi sołectwami: Goszczewo, Służewo, Przybranowo, Poczałkowo, Opoki i Grabie. Na terenie wsi Podgaj znajdują się liczne oczka wodne. Miejscowość położona w pobliżu rzeki Tążyny.

Kapliczka

Jezioro

Przybranowo jest jedną z większych miejscowości w gminie, graniczy z sołectwami: Wólka, Podgaj, Służewo, Poczałkowo i Ostrowąs. Przez wieś przebiega ważny szlak i trakt historyczny: Szlak Powstania Słyczińskiego na Kujawach. Wieś posiada dobre położenie komunikacyjne, przebiega droga powiatowa i wojewódzka. Większość terenu Przybranowa użytkowana jest rolniczo. Wśród upraw tradycyjnych można wyróżnić uprawę zbóż (pszenica, żyto, owies, jęczmień, i ich mieszanki), ziemniaków, buraków cukrowych oraz upraw warzywnych.

Szkoła Podstawowa

W miejscowości znajduje się Publiczna Szkoła Podstawowa im. mjr. Henryka Dobrzańskiego „Hubala” oraz kompleks boisk powstały w ramach rządowego programu „Moje Boisko Orlik 2012”, wraz z szatniami i zapleczem socjalnym.

WARTO ZOBACZYĆ: zabytkowy dwór z 1900 r.; szczątkowe pozostałości parku z ok. XIX w.

Przybranówek

Wieś występuje w dokumentach z 1557 roku jako Przibranowo minor i ma 5 łanów. Na obszarze wsi przeważają gleby bielicoziemne, brunatne i płowe lecz mimo to są intensywnie wykorzystywane rolniczo. Przez Przybranówek przepływa rzeka Tążyna i połączony z nią do zlewni Wisła Kanał Parchański.

▲ Z lotu ptaka

▲ Pola w okolicy Przybranówka

Rożno-Parcele sąsiaduje bezpośrednio z miastem Aleksandrów Kujawski; sołectwami: Służewo, Rudunki, Chrusty; od północy gminą Wielka Nieszawka. Pierwsze zapiski o wsi Rożno, bądź Rożen, znaleźć można już w XII w. i są one ściśle związane z miejscowością Służewo, jako że Rożno wchodziło w skład dóbr ziem służewskich. Od strony północnej Rożno-Parcele okalają malowniczo rozciągające się lasy. Urokliwe miejsca, widoki i świeże powietrze sprawiają, że wielu Aleksandrowian przybywa tu na spacer i wycieczki rowerowe. W chwili obecnej trwają prace nad budową sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przykanalikami.

▼ Plac zabaw

▲ Figurka

▲ Las

Rożno-Parcele

Rudunki

Miejscowość dynamicznie rozwijająca się. Stanowi „sypialnię” dla pobliskiego Ciechocinka i Torunia. Teren atrakcyjny urbanistycznie.

 Sołectwo Rudunki z lotu ptaka

 Uroki przyrody

Słońsk wzmiankowany był już w 1043 r. Zamieszkująca te tereny ludność już od zamierzchłych czasów, obok obsługi brodu, trudniła się warzeniem soli. W celach obronnych w XI w. zbudowano w Słońsku drewniany zameczek w 1185 r. przekazany przez księcia mazowieckiego Leszka, kanonikom wrocławskim. Kruchość materiału, jakim jest drewno i częste wylewy Wisły zniszczyły i zatępiły ślad zarówno po zameczku, jak po najstarszych obiektach Słońska. Tragiczny pożar, który wybuchł w 1654 r. ostatecznie zniszczył wieś. Pod koniec XVII w. brzegi Wisły zaczęli zasiedlać koloniści z Niderlandów, zwani olendrami, bądź menonitami.

WARTO ZOBACZYĆ: drewnianą chałupę z budynkiem inwentarskim.

 Sołectwo Słońsk Dolny z lotu ptaka

Słońsk Dolny

Sołectwo Służewo z lotu ptaka

Kościół p.w. Jana Chrzciciela

Jezioro

Park

Biblioteka

Miejscowość jest odległa o 5 km od miasta Aleksandrów Kujawski oraz o około 14 km od Uzdrowiska Ciechocinek. Szczyci się zabytkowym kościołem, parkiem podworskim i jeziorem które tworzą razem osobliwy klimat miejscowości. Służewo to obecnie wieś z bogatą historią. Dawniej miasto szlacheckie, o średniowiecznym rodowodzie. Położenie na drogach łączących Toruń z Brześciem Kujawski, Krakowem, Wrocławiem, Lwowem wpłynęło pozytywnie na rozwój i zamożność miejscowości. Jedno z gniazd rodowych Pomianów, bardzo wpływowej rodziny z XII-XIV wieku. Nie zachowały się dokumenty lokacyjne miasta jednakże już 1339 roku pojawia się wzmianki o mieście Służewo. W początkach XV w. właścicielami Służewa stała się bardzo wpływowa rodzina Służewskich herbu Sulima.

Jan Służewski, wojewoda brzesko - kujawski to jedna z najznakomitszych postaci w historii Służewa. W 1560 roku został fundatorem kościoła i szpitala. Późniejsi właściciele Służewa to Niemojewscy i Wodzińscy. Stąd wywodziła się Maria Anna Józefa Nepomucena Wodzińska herbu Jastrzębiec, córka Wincentego i Teresy znana głównie jako muza i narzeczoną Fryderyka Chopina oraz bohaterka utworów lirycznych Juliusza Słowackiego. W 1869 roku car Aleksander II odebrał Służewu prawa miejskie. Od 1913 roku Służewo pozostawało własnością Życkich. W miejscowości istnieje Zespół Szkół im. Tadeusza Kościuszki obejmujący szkołę podstawową i gimnazjum oraz nowo wybudowane przedszkole. W Służewie znajduje się wiele terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i usługową.

WARTO ZOBACZYĆ:

- gotycko-renesansowy kościół parafialny pw. św. Jana Chrzciciela z 1560 r.,
- zabytkową kamienicę w centrum miejscowości,
- ręczną pompę wodną,
- cmentarz parafialny.

CIEKAWOSTKA:

Ze Służewa wywodzą się tacy artyści jak: Konstancja Piskorska, poeta i dramaturg Józef Kościelski, pisarz i tłumacz Antoni Wodziński.

W 1959 roku powstała Fundacja im. Kościelskich, która kontynuuje tradycje mecenatu artystycznego zapoczątkowanego przez Władysława i Józefa Kościelskich. Od 1962 roku przyznawane są nagrody stanowiące najwyższą poza granicami kraju stałą, polską nagrodę literacką. Do 1989 roku nagrody wręczano w Genewie, później w Polsce. W jury Fundacji zasiadała m.in Maria Danilewicz Zielińska. W 1972 roku nagrodę taką otrzymał Edward Stachura.

Służewo

Stawki

Stawki są wsią liczącą 556 mieszkańców. Większość z nich stanowią ludzie młodzi. Położenie geograficzne oraz walory przyrodnicze i krajobrazowe sprzyjają rozwojowi agroturystyki i turystyki. Na terenie Stawek znajduje się duża ilość wód powierzchniowych. W centrum miejscowości znajduje się nowoczesny obiekt rekreacyjno-sportowy. Występują słabe gleby zaliczane do IV i V klasy bonitacyjnej.

W Stawkach znajduje się wiele terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i usługową. W związku z planowaną bagracją i rekultywacją terenów przyległych do obiektu sportowo-rekreacyjnego, powstanie wiele działek letniskowych. Istnieje tu Zespół Szkół im. Marii Danilewicz Zielińskiej obejmujący szkołę podstawową i gimnazjum oraz nowo wybudowane przedszkole.

 Widok na sołectwo Stawki z lotu ptaka

 Przedszkole

W 1743 roku Słomkowo należało do Leona Mąkarskiego, cześnika włodawskiego, a od 1803 roku znajdowało się reku Lewińskich. Obecnie Słomkowo graniczy z miejscowościami gminy Raciążek i Koneck, zajmuje obszar 451,5 ha.

WARTO ZOBACZYĆ: zespół dworsko-parkowy w skład którego wchodzi dwór murowany z XIX wieku oraz XIX wieczny park dworski. Park o układzie kompozycyjnym zniekształconym redukcją starodrzewu oraz samosiewem drzew i krzewów.

 Zabytkowy dworek

Wilkostowo

Wilkostowo było już zasiedlone w epoce neolitu o czym świadczą badania archeologów. W 1411 roku wspominamy jest Jurand z Wilkostowa herbu Pomian, później również inni Wilkostowscy tego herbu. W 1846 roku wieś miała 152 mieszkańców, w 1893-196 mieszkańców a Wilkostowo Huby (lub Olędry) 167.

Sołectwo charakteryzuje się bardzo korzystnym położeniem komunikacyjnym. Sąsiedztwo Aleksandrowa Kujawskiego umożliwia swobodny dostęp do komunikacji kolejowej oraz autobusowej. Znajduje się także niedaleko drogi krajowej Nr 1 oraz krzyżującej się z nią drogą wojewódzką Nr 266 Ciechocinek - Służewo - Sępólno - Konin.

▲ Wilkostowo z lotu ptaka

▲ Prace na stanowiskach archeologicznych (osada neolityczna).

Wołuszewo położone jest w północno-wschodniej części Gminy Aleksandrów Kujawski, na obszarze Niziny Ciechocińskiej w odległości około 15 km od centrum Torunia (na północ) i w bezpośrednim sąsiedztwie Ciechocinka (na południe). Wieś liczy około 700 mieszkańców. Atrakcyjne miejsca spacerów i wypoczynku można znaleźć w kompleksie leśnym. Gospodarstwa agroturystyczne, korzystając z tutejszych bogactw naturalnych, zapewniają turystom spokojny i ciekawy wypoczynek, a bliskość Ciechocinka wzbogaca ich ofertę o liczne zabiegi poprawiające samopoczucie i stan zdrowia gości.

▼ Szkoła Podstawowa

▲ Gospodarstwo agroturystyczne

▲ Świetlica wiejska

Na terenie Wołuszewa znajduje się Szkoła Podstawowa im. Wincentego Piotrkowskiego (jej założyciela), w której pobierają naukę dzieci z Wołuszewa, Otłoczyna, Słońska Dolnego, Wygody, Ciechocinka, Białych Błot oraz Aleksandrowa Kujawskiego. Budowę szkoły rozpoczęto w 1901 roku, a ukończono rok później, przez co jest najstarszą szkołą w regionie. W roku 2003 zakończono i oddano do użytku nowe skrzydło budynku z salami dydaktycznymi, salą gimnastyczną z zapleczem sanitarnym.

Wólka

W 1827 r. w Wólce było 6 domów zamieszkałych przez 68 mieszkańców. Obecnie wieś liczy 189 mieszkańców, jest podzielona drogą wojewódzką na dwie części.

 Widok na okolice Wólki z lotu ptaka

Krajobraz Zdun jest równinny, lekko pofałdowany. Ogólna powierzchnia obszaru miejscowości wynosi 345,59 ha. Sołectwo charakteryzuje się bardzo korzystnym położeniem komunikacyjnym. Wieś Zduny posiada 22 gospodarstwa rolne mieszczące się w granicach od I do 33,40 ha, co stanowi 1,64 % gospodarstw rolnych w gminie.

WARTO ZOBACZYĆ: zespół dworski z drugiej połowy XIX wieku zachowane skrzydło dworu o utrzymanej funkcji mieszkalnej.

 Dwór z drugiej połowy XIX w.

 Park w pobliżu dworu

Zduny

▼ Lepszy START-lepsza przyszłość - Punkt przedszkolny w Ołóczynie -Występ artystyczny przed ślubowaniem

▲ Zespół Szkół im. Marii Danilewicz Zielińskiej, obejmujący szkołę podstawową i gimnazjum

▲ Szkoła podstawowa w Ostrowąsiej

W Gminie Aleksandrów Kujawski w miejscowościach Stawki i Służewo wybudowano 2 przedszkola, które oddano do użytku w 2011 roku. Zaplecze oświatowe gminy stanowi 6 szkół podstawowych w Opokach, Ostrowąsiej, Przybranowie, Wołuszewie, Służewie i Stawkach oraz dwa gimnazja w Służewie i Stawkach. Są to dynamicznie rozwijające się placówki, systematycznie podnoszące standardy kształcenia, posiadające przyjazną i wykwalifikowaną kadrę pedagogiczną oraz dobre zaplecze dydaktyczne i sportowe.

Ponadto dla mieszkańców gminy upowszechniono dostęp do internetu poprzez ogólnodostępne, darmowe kawiarenki internetowe w Służewie i Ołóczynie przy współpracy z Kujawsko-Pomorską Siecią Teleinformatyczną.

Oprócz zajęć obowiązkowych w szkołach organizowane są zajęcia pozalekcyjne, na których uczniowie mogą rozwijać swoje zainteresowania plastyczne, muzyczne, historyczne, przyrodnicze, związane z naukami ścisłymi oraz zajęcia specjalistyczne.

▼ Zespół Szkół w Służewie

Baśnie i legendy w PSP Wołuszewo ▲

 Koza w Opokach

 Chór gminny „To i owo”

 Dożynki gminne

 Święto Hubertusa

 Zawody strażackie

W ciągu roku na terenie gminy odbywają się różnego rodzaju imprezy i wydarzenia dostarczające rozrywki zarówno małym jak i dorosłym mieszkańcom, a także uroczystości kulturalne. Są to między innymi: pikniki rodzinne, turnieje sportowe, koncerty kolęd i pastorałek. Na terenie gminy prężnie działa 10 Kół Gospodyń Wiejskich z: Otłoczyna, Przybranowa, Wołuszewa, Stawek, Opok, Rożna-Parcele, Słomkowa, Plebanki, Ostrowąsa, Rudunek oraz Klub Kobiet Aktywnych z Wołuszewa, Koło Emerytów, Rencistów i Inwalidów ze Służewa, liczne stowarzyszenia i Kluby Sportowe. W życiu kulturalnym biorą udział Gminna Orkiestra Dęta ze Służewa i Orkiestra Dęta Księżnej Kujaw im. ks. Kan. J. Matusiaka z Ostrowąsa, a także zespół gminny „To i Owo”, grupa szkolna Załoga B-612 ze Służewa oraz chór szkolny ze Stawek „Cantare Per Sempre”.

Dom rodzinny Edwarda Stachury jest miejscem cyklicznych spotkań miłośników twórczości autora „Całej jasności”. Do jego literackiego dorobku nawiązują dwa przedsięwzięcia kulturalne: „Biała Lokomotywa” i „Stachuriada.”

 Mecz piłki nożnej w Warsztatach Terapii Zajęciowej

 Budowa Autostady A1

Gmina Aleksandrów Kujawski ma doskonałą lokalizację infrastrukturalną (w budowie autostrada A1 z węzłem w Odolionie, bliskość Włocławka i Torunia, dostęp do punktu przeładunkowego PKP w Aleksandrowie Kujawskim oraz możliwość korzystania z punktu przeładunkowego PKP w Ołtuczynie), dlatego też trwają prace nad stworzeniem podstrefy pomorskiej specjalnej strefy ekonomicznej w m. Ośno. W chwili obecnej trwają procedury nad opracowaniem planu zagospodarowania przestrzennego z przeznaczeniem gruntu pod tą inwestycję.

Uzyskano m.in. dofinansowanie z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na przebudowę ponad 1 km drogi w miejscowości Ołtuczyn, z Funduszu Wsparcia na przebudowę drogi gminnej w miejscowości Rożno - Parcele, z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych na modernizację drogi Ośno Drugie - Plebanka, z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska m.in. na termomodernizację szkół w Służewie, Przybranowie i Ostrowąsie, w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na inwestycje związane z poprawą infrastruktury technicznej związanej w zaopatrzeniem w wodę poprzez przebudowę stacji uzdatniania wody w Ośnie i wykonanie studni głębinowej w m. Kuczek oraz poprzez budowę kanalizacji sanitarnej i przebudowę sieci wodociągowej w Służewie oraz w ramach tego samego programu uzyskano dofinansowanie na budowę 2 boisk sportowych oraz 10 placów zabaw na terenie gminy.

Gmina zainwestowała w plany zagospodarowania przestrzennego w 12 miejscowościach: Łazieniec, Ośno, Odolion, Wołuszewo, Ołtuczyn, Sławki, Rudunki, Rożno-Parcele, Konradowo, Służewo - Pole, Nowy Ciecchocinek i Zgoda.

 Droga w Ołtuczynie przebudowana w ramach RPOWK-P

 Plac zabaw w Słomkowie

 Boisko ORLIK 2012 w Przybranowie

 Mecz piłki nożnej o Puchar Wójta

W Gminie Aleksandrów Kujawski sport jest nieodzownym elementem życia wielu jej mieszkańców. Uczy istotnych wartości i umiejętności życiowych: pewności siebie, pracy w zespole, dyscypliny i szacunku, a także zasad fair play.

Samorząd gminy dostrzega to i od wielu lat wspomaga finansowo kluby, które przyczyniają się do rozwijania sportu. Pracuje też nad stworzeniem warunków i możliwości dzieciom wiejskim do rozwijania zainteresowań sportowych poprzez stworzenie atrakcyjnej oferty, która będzie uwzględniała zainteresowania dzieci, młodzieży oraz dorosłych. Ważną rzeczą było wybudowanie niezbędnej bazy sportowej w gminie.

W maju 2011 roku oddano do użytku Kompleks Boisk Sportowych ORLIK 2012. Obiekt sportowy powstał w ramach rządowego programu „Moje Boisko Orlik 2012”, zakładającego budowę ogólnodostępnych, bezpłatnych kompleksów boisk sportowych wraz z szatniami i zapleczem socjalnym. Boisko ORLIK 2012 wybudowano ze środków Gminy Aleksandrów Kujawski, Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

W SKŁAD KOMPLEKSU WCHODZĄ:

- boisko do piłki nożnej o wymiarach 56,0 m x 26,0 m (nawierzchnia z trawy syntetycznej),
- boisko wielofunkcyjne o wymiarach 28,10 m x 15,10 m wykonane z nawierzchni poliuretanowej przeznaczonej do gier w koszykówkę, piłkę siatkową,
- zaplecze szatniowo-sanitarne,
- cały kompleks posiada oświetlenie.

Wybudowany obiekt to przede wszystkim nowoczesny kompleks sportowy, na którym można realizować programy szkolenia dzieci i młodzieży dla sportu w takich dziedzinach jak: piłka nożna, koszykówka, siatkówka. Ponadto na terenie gminy działają 2 kluby sportowe oraz 3 Uczniowskie Kluby Sportowe. Najbardziej zasłużonym jest Uczniowski Klub Sportowy „RESZKA” działający przy Publicznej Szkole Podstawowej w Służewie. Od kilku lat realizuje zadania sportowe m. in. zajęcia aerobiku, sportowo-rekreacyjne, turnieje itp., w których uczestniczą dzieci, młodzież oraz dorośli mieszkańcy gminy. Zajęcia te pozwalają w sposób aktywny i akceptowany społecznie spędzać czas wolny, przeciwdziałają przemocy i agresji, a przede wszystkim promują i integrują środowisko naszej gminy.

Wydawca: VEGA Studio Adv. Tomasz Müller
82-500 Kwidzyn, ul. Grudziądzka 22/3A
www.grupavega.pl, e-mail: biuro@grupavega.pl

Zdjęcia:

Agnieszka Zdaniewicz, Partyk Zdaniewicz, Monika Rolirat
Zbigniew Woźniak, Michał Guślakow, Gerard Stolarski
archiwum Urzędu Gminy w Aleksandrowie Kujawskim

Opracowanie graficzne i przygotowanie do druku:

Agnieszka Zdaniewicz

Opracowanie tekstu:

Urząd Gminy w Aleksandrowie Kujawskim

Wydano na zlecenie:

Urzędu Gminy w Aleksandrowie Kujawskim
87-700 Aleksandrów Kujawski, ul. Słowackiego 12
tel. (54) 282 20 59, fax (54) 282 20 31
www.gmina-aleksandrowkujawski.pl

VEGA Studio Adv.

Wszelkie prawa zastrzeżone / All rights reserved

Printed in Poland - Kwidzyn 2011

Przedruk i powielanie w jakiegokolwiek formie jest
zabronione

ISBN 978-83-63075-06-4